

Katarzyna Pabian
Krzysztof Durek
Radni Miasta Krakowa

Pan Profesor
Jacek Majchrowski
Prezydent Miasta Krakowa

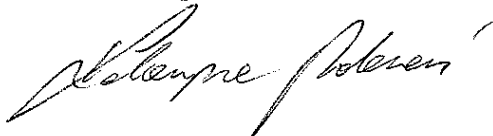
KANCELARIA RADY MIASTA I DZIELNIC KRAKOWA SEKRETARIAT	
wpłynęło dnia	2011-07-06
Nr
Podpis

INTERPELACJA

Szanowny Panie Prezydencie!

W odpowiedzi i w uzupełnieniu do interpelacji z dnia 27 kwietnia 2011 roku ws. inwestycji przy ul. Dębowskiego w Krakowie na prośbę mieszkańców Podgórza bardzo prosimy o odniesienie się przez UMK do zarzutów podniesionych w nadesłanych pismach (w załączeniu) i odpowiedzi na postawione w nich pytania.

Z poważaniem

Z poważaniem

Adres korespondencyjny:

Kraków 06 06 2011

*[wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych,
na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września
2001r. o dostępie do informacji publicznej, jawność
wyłączył Ryszard Marek Pełnomocnik Prezydenta
Miasta Krakowa ds. Ochrony Informacji Niejawnych]*

działający w imieniu mieszkańców
rejonu ul. Dąbrowskiego oraz Traugutta,
których interesy prawne są naruszane
w prowadzonych postępowaniach

URZĄD MIASTA KRAKOWA
Kancelaria Magistratu
Piac Wszystkich Świętych 3-4

Data 2011 -06- 08 (2)

Nr id zał 3 listki
2012 msma

RADNI MIASTA KRAKOWA
Katarzyna Pabian
Krzysztof Durek

Dotyczy : pisma nr OR-03 0003 340.2011 z 17.05.2011.

Szanowni Państwo.

Ustosunkowując się do odpowiedzi Pani v-ce Prezydent Miasta Krakowa Elżbiety Koterby na interpelację (pismo znak OR-03 0003 340 2011 z 17.05.2011) musimy jednoznacznie stwierdzić, że potwierdza ona bardzo prymitywną taktykę przyjętą dla tłumaczenia braku nadzoru nad funkcjonowaniem WAIU UMK, który w postępowaniach dotyczących, tzw. developerów wykazuje daleko idącą pobłażliwość w badaniu materiału dowodowego, gdy tymczasem w postępowaniach prowadzonych na wniosek „zwykłego” obywatela inspektorzy prowadzący sprawę rygorystycznie egzekwują zapisy Prawa Budowlanego WZiZT czy MPZP jak również z Warunków Technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Pani v-ce Prezydent nie dokonuje sprawdzenia jak przebiegały postępowania zarówno w sprawie wydania decyzji pozwolenia na budowę, czy też zgłoszenia na budowę zamiaru wykonania robót budowlanych zastaniając się w pierwszym przypadku umorzeniem postępowania, w drugim natomiast nie wniesieniem sprzeciwu przez Wydział, który Jej podlega I nie ma to żadnego znaczenia, że WAIU UMK wyczekując na reakcję Stron, nie dokonał sprawdzenia kompletności materiału

dowodowego, czy też jego zgodności z MPZP oraz Warunkami Technicznymi jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

A w przypadku zgłoszenia WAIU UMK określa wprawdzie braki, ale ich nie egzekwuje dodatkowo nie sprawdza jego zgodności z MPZP. Szczegóły podajemy w dalszej części pisma. A taktyka, o której pisaliśmy wyżej jest prosta. Pomijając milczeniem fakty, cytować przepisy bez związku ze sprawą a developerowi pozwalać na stosowanie faktów dokonanych, bo cóż może działać mająca nawet rację, co potwierdziła Pani v-ce Prezydent na spotkaniu przy udziale Radnego Dzielnicy XIII, grupa mieszkańców walczących z developerem wspieranym przez urzędy.

Wystarczy przecież poszatkować inwestycję na kawałki wbrew obowiązującemu Prawu Budowlanemu art. 33 ust. 1, aby pozwolić developerowi oczyścić teren z istniejącej sieci c.o. na zasadzie samowoli budowlanej, potem zabrać sąsiadowi 1,5 m działki w oparciu o szczególne zasady przygotowania i realizacji inwestycji drogowych, zaniżyć do minimum parametry drogi donikąd, mimo że MPZP zakłada pełnowymiarową, przejąc prywatną drogę donikąd i pokrywać koszty jej utrzymania. A potem upchnąć na pozostałym terenie tyle m² ile się tylko da ignorując prawa Stron, bo jakie znaczenie ma bezpieczeństwo konstrukcji okolicznych kamienic, warunki środowiskowe i mieszkaniowe, brak możliwości odprowadzenia wód opadowych zagrażające zarówno istniejącym budynkom jak i planowanej inwestycji w świetle korzyści, które musi wycisnąć developer z terenu nie wystracającego na założony program.

Zarzucamy więc Pani v-ce Prezydent nie tylko brak kontroli nad podległym Wydziałem ale ingerencję w prowadzone postępowania w taki sposób, który zmusza inspektorów do przymykania oczu na bardzo poważne braki w materiale dowodowym, aby w przypadku braku reakcji Stron wydawać ułomne pod względem prawnym decyzje, postanowienia czy oświadczenia.

Poniżej przedstawiamy więc szczegółowe ustosunkowanie się do odpowiedzi Pani v-ce Prezydent wskazujące na Jej osobiste zaangażowanie w forsowanie nierealnej z punktu widzenia obowiązującego prawa inwestycji.

Ad.1.

Odpowiedź jest wymijająca i potwierdza nasz niepokój dlaczego WAIUUMK już 7 lipca 2010 r nie dokonał sprawdzenia materiału dowodowego pod względem zgodności zagospodarowania działki z MPZP jak również kompletności projektu budowlanego oraz wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń do czego jest zobowiązany przepisami Prawa Budowlanego art. 35 ust. 1 punkt 1 i 2.

Wyczekiwanie na reakcję stron jak wynika z odpowiedzi v-ce Prezydent Miasta Krakowa na interpelację datowaną 17.05 2011, od 30.06 2010 r. do 14.09.2010 czyli 75 dni świadczy dobitnie o tym, że mieszkańcy Krakowa nie mogą liczyć, na profesjonalizm urzędów, które działając niezgodnie z obowiązującym prawem narażają ich na pogorszenie warunków zamieszkania jak również stwarzają zagrożenie dla ich zdrowia i mienia.

I nie chodzi tu o drobne błędy ale o bardzo poważne braki, które dyskredytują materiał dowodowy jako załącznik do wniosku o wydanie decyzji pozwolenia na budowę

Dlatego uzupełniamy zadane pytanie :

Dlaczego Wydział Architektury i Urbanistyki UMK nie dokonuje sprawdzenia materiału dowodowego zgodnie z art. 35 ust. 1 pkt 1 i 2 i wszczyna postępowanie w oparciu o niekompletny materiał zrzucając ten obowiązek na Strony postępowania? Jak wyglądałoby to postępowanie gdyby nie reakcja zainteresowanych stron? Co WAIU UMK robił przez 75 dni?

Ad.2.

Odpowiadająca na interpelację mija się całkowicie z prawdą i pomija istotne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy.

Po pierwsze WAIU UMK stwierdził braki w materiale dowodowym co znalazło odzwierciedlenie w Postanowieniu z dnia 04.08.2010 z terminem uzupełnienia do 23.08.2010.

Inwestor nigdy braków nie uzupełnił w szczególności nie dostarczył skutecznego uzgodnienia z zarządcą drogi, ponieważ takiego nie mogło być jak również ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, która omija się stwierdzeniem, że przebudowa dotyczy sieci osiedlowej. Gdzie i o jakim osiedlu jest mowa, w sytuacji pozbawienia okolicznych kamienic możliwości wprowadzenia ekologicznego systemu ogrzewania. Na długości 130 m nie przewiduje się żadnego przyłącza.

Nowa sieć ciepłownicza realizowana jako samowola budowlana zlokalizowana jest w pasie drogowym wyznaczonym w MPZP ale WAIU UMK nie widzi niezgodności przedmiotowej inwestycji z zapisami MPZP i wydaje zaświadczenie o nie wniesieniu sprzeciwu do zgłoszenia.

Również interpretacja prawna jest naciągana i niezgodna ze stanem faktycznym. Budowa nowej sieci ciepłej każdorazowo wymaga uzyskania decyzji pozwolenia na budowę, której wydanie poprzedza badanie zgodności projektu zagospodarowania działki lub terenu z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Podkreślenia wymaga okoliczność, iż przedmiotowe zamierzenie nie dotyczyło przebudowy w rozumieniu art. 3 pkt. 7a ustawy Prawo budowlane, przez którą należy rozumieć „wykonywanie robót budowlanych, w wyniku których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji (. . .)” lecz budowy nowego, nieistniejącego obiektu budowlanego, w nowym miejscu, co wyczerpuje zakres pojęcia „budowa” zdefiniowanego w art. 3 pkt. 6, przez które należy rozumieć m.in. wykonanie obiektu budowlanego w określonym miejscu. Okoliczność ta, tj. obowiązek uzyskania pozwolenia na budowę dla zamierzenia polegającego na budowie ciepłociągu, stanowi samodzielną podstawę do wydania przez organ administracji decyzji sprzeciwu w oparciu o art. 30 ust. 6 pkt. 1 ustawy Prawo budowlane, a jeżeli w trakcie postępowania zgłoszeniowego organ ten nie posiadał informacji o nowej lokalizacji sieci ciepłej, nie stanowiącej w takiej sytuacji przebudowy, zbadanie powyższej okoliczności należy do organu nadzoru budowlanego w postępowaniu prowadzonym w oparciu o art. 48 i nast. Prawa budowlanego.

Powyższe naruszenie przepisów prawa budowlanego ma charakter istotny, a w takiej sytuacji, zgodnie z poglądem wyrażonym w orzecznictwie, „Organ nadzoru budowlanego może wstrzymać roboty budowlane wykonywane po skutecznym zgłoszeniu jeżeli tylko jest w stanie wykazać, że naruszenia przepisów prawa, których nie dostrzegł właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej

w procedurze zgłoszeniowej, mają charakter "istotny" (NSA w Warszawie w wyroku z dnia 26.08.2009 r., II OSK 1304/08). Organ administracji architektoniczno-budowlanej w procedurze zgłoszeniowej nie dostrzegł, że przedmiotowa inwestycja nie stanowi przebudowy lecz budowę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, zaś jej nowy przebieg pozostaje w sprzeczności z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co stanowi (niezależnie od obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę na wykonywanie robót polegających na budowie obiektu budowlanego) podstawę do wniesienia decyzji sprzeciwu.

Całkowitą kompromitacją jest stwierdzenie, że WAIU UMK badając materiał dowodowy opiera się na terminologii używanej przez MPEC i Zespół Koordynujący Usytuowanie Projektowanych Sieci Uzbrojenia Terenu

Obie wymienione wyżej instytucje nie posiadają jakichkolwiek uprawnień do decydowania o kwalifikacjach prawnych robót budowlanych, a organy administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego są zobligowane do przestrzegania prawa i weryfikacji pod tym kątem materiału dowodowego.

W świetle błędnej interpretacji prawnej podtrzymujemy pytanie dotyczące nie wyegzekwowania stwierdzonych braków w zgłoszeniu oraz określeniu podstaw prawnych wydania zaświadczenia o nie wniesieniu sprzeciwu.

Dlaczego WAIU UMK nie zgłasza sprzeciwu do zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych określonych przez Inwestora we wniosku jako przebudowę istniejącego ciepłociągu, gdy naprawdę chodzi o przełożenie ciepłociągu kolidującego z planowaną zabudową, w jedyne wolne miejsce jakim jest pas drogowy wyznaczony w obowiązującym MPZP dla budowy drogi publicznej mającej usprawnić komunikację w tym rejonie?

Kto prowadzi postępowanie WAIU UMK, czy też może MPEC lub ZKUPSUT?

Ad.3.

Cytowanie przepisów prawa bez odniesienia do konkretnej inwestycji nie rozwiązuje sprawy. Planowana inwestycja przewiduje dwupoziomowe garaże podziemne bezpośrednio przy granicy z nieruchomościami zlokalizowanymi wzdłuż ul. Traugutta. Dwupoziomowe garaże oznaczają wykopy na gł. ok. 7 metrów z permanentnym pompowaniem wody gruntowej, której swobodne zwierciadło wody znajduje się na głębokości ok. 3,5 m.

Tak więc niezależnie od tego, że takie założenie projektowe wymaga uzyskania pozwolenia wodno – prawnego bezspornym jest fakt negatywnego wpływu obniżenia poziomu wód gruntowych na konstrukcje starych kamienic oraz istniejącą zielenią.

Na kogo więc ma liczyć zwykły śmiertelnik?

Na WAIU UMK, który nie sprawdza zgodności planu zagospodarowania terenu z przepisami MPZP, pomijając równocześnie milczeniem istotne braki w materiale dowodowym takie jak ekspertyza wpływu głębokich wykopów na sąsiadującą zabudowę i środowisko, wymagane uzgodnienia i opinie w zakresie obsługi, komunikacyjnej, zapewnienia dostawy mediów, czy wreszcie odprowadzenia ścieków i wód opadowych.

Eliminacje Stron postępowania przy biernej postawie organów administracji architektoniczno – budowlanych służy forsowaniu inwestycji nierealnej z punktu widzenia obowiązujących przepisów prawa. I dokładnie temu samemu celowi służy zastosowanie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji drogowych.

Próba budowy nowego ciepłociągu bez wymaganego pozwolenia na budowę to następny krok w stosowaniu metody faktów dokonanych.

Art. 33 Prawa Budowlanego ust. 1 stanowi, że pozwolenie na budowę dotyczy całego zamierzenia budowlanego, a w przypadku zamierzenia budowlanego obejmującego więcej niż jeden obiekt, pozwolenie na budowę może dotyczyć wybranych obiektów lub zespołu obiektów, ale mogących samodzielnie funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem.

Jeżeli pozwolenie na budowę dotyczy wybranych obiektów lub zespołu obiektów, inwestor jest obowiązany przedstawić projekt zagospodarowania terenu, o którym mowa w art. 34 ust. 3 pkt. 1, dla całego zamierzenia budowlanego. Tak więc dopuszczenie przez organy administracji do częściowej realizacji inwestycji bez przedstawienia całościowego projektu zagospodarowania terenu jest niezgodne z obowiązującym prawem, albowiem uniemożliwia ocenę inwestycji pod względem zgodności z MPZP, Warunkami technicznymi jakim mają odpowiadać budynki i ich usytuowanie, w tym w szczególności w zakresie bezpieczeństwa konstrukcji, p.poż., odprowadzenia wód opadowych oraz zapewnienia dzieciom i osobom niepełnosprawnym korzystanie z placów zabaw oraz terenów rekreacyjnych.

Nie wystarczająca jest odpowiedź mówiąca o zasadach ustalania kręgu stron.

Dlaczego nie ujęte zostały w postępowaniu osoby posiadające hipoteczną własność w budynku przy ul. Traugutta 14 i 16 (działka 212) mimo, że z tego budynku wyprowadzana jest sieć ciepłownicza, niezależnie od bezpośredniego sąsiedztwa z planowaną inwestycją?

Dlaczego niezgodnie z obowiązującym prawem dopuszcza Pani v-ce Prezydent do realizacji przedsięwzięcia bez całościowego projektu zagospodarowania terenu?

Ad.4.

I nie potrzebne byłyby jakiegokolwiek dodatkowe konsultacje gdyby WAIU UMK, Wojewódzki Konserwator Zabytków, czy wreszcie ZIKiT, a więc instytucje powołane do przestrzegania prawa działały zgodnie z tym prawem i nie dopuszczały do jego naruszania a na obecnym etapie PINB dokonałyby rzetelnej oceny zgodności prowadzonych postępowań oraz realizowanej budowy z prawem.

W niniejszej sprawie mamy do czynienia z następującymi faktami :

- WAIU UMK nie dopełnia obowiązku wynikającego z art. 35 ust. 1 punkt 1 i 2 wobec wniosku o wydanie decyzji pozwolenia na budowę.
- WAIU UMK nie egzekwuje uzupełnienia wykazanych przez siebie braków w zgłoszeniu zamiaru wykonania robot budowlanych i wydaje zaświadczenie o nie wniesieniu sprzeciwu mimo, że budowa nowego ciepłociągu zdefiniowana w art. 3 punkt 6 Prawa Budowlanego wymagała uzyskania decyzji pozwolenia na budowę, a w związku z tym miał zastosowanie art. 30 ust. 6 pkt. 1 Prawa Budowlanego.
- Wojewódzki Konserwator Zabytków 29 lipca 2010 r. wydaje Pozwolenie Nr 545/10 stwierdzając, że zbyt duże płaszczyzny elewacji nie harmonizują z charakterem obszaru wpisanego do rejestru zabytków układu urbanistycznego Podgórze, a Inwestor ma dokonać ewentualnych korekt na etapie projektu wykonawczego, a więc po ewentualnym wydaniu decyzji pozwolenia na budowę. Ponadto Wojewódzki Konserwator Zabytków stwierdza ostateczność tego pozwolenia w dniu jego wydania nie pozostawiając przepisowego czasu na ewentualną skargę.

- ZIKiT na etapie postępowania o wydanie decyzji pozwolenia na budowę oraz zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych dotyczących budowy nowego ciepłociągu a nie przebudowy dokonuje uzgodnień do których nie ma jakichkolwiek uprawnień, albowiem nie jest zarządcą drogi, którą wyznacza MPZP.
- Aby pozwolić Inwestorowi na zmianę obowiązującego MPZP ZIKiT zawiera umowę na realizację prywatnego dojazdu o zaniżonych parametrach w oparciu o decyzję ZRID.
- MPEC realizuje budowę nieistniejącego ciepłociągu w nowym miejscu, co wyczerpuje zakres pojęcia „budowa” zdefiniowanego w art. 3 pkt 6 bez wymaganego pozwolenia na budowę, a powiadomiony o tym fakcie Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego zastrzeżenia się nie wniesieniem sprzeciwu przez WAIU UMK i mimo niezgodności z art. 30 ust. 6 pkt. 1 nie dokonuje kontroli przestrzegania przepisów Prawa Budowlanego do czego jest zobligowany przepisem Prawa Budowlanego art. 81 ust.1 w oparciu o art. 48 i następnie Prawa Budowlanego.
- Szczegóły podano w piśmie do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego zarejestrowanym pod nr 4364 (7.04.2011 r.) na dzienniku podawczym, na które skarżący do chwili obecnej nie uzyskali odpowiedzi.

Aby zamydlić sprawę Pani v-ce Prezydent próbuje każdy z elementów tego samego przedsięwzięcia rozpatrywać oddzielnie mimo, że jak wynika z art. 33 ust. 1, nawet w przypadku podziału przedsięwzięcia na zadania, Inwestor jest zobowiązany przedstawić projekt zagospodarowania terenu, o którym mowa w art. 34 ust. 3 pkt 1 dla całego zamierzenia budowlanego.

Dlatego też w przypadku tak dalekich rozbieżności w ocenie planowanej zabudowy oraz interpretacji prawnych konsultacje społeczne z udziałem fachowców są w pełni uzasadnione. Nie mówimy o pojedynczym przypadku, ale o metodzie omijania i nieprzestrzegania prawa w przypadku inwestycji uznanych nie wiadomo przez kogo za istotne dla mieszkańców miasta Krakowa.

**Dlaczego Pani v-ce Prezydent dopuszcza do podziału inwestycji na elementy bez projektu zagospodarowania terenu, który Inwestor winien przedstawić zgodnie z art. 33 ust. 1 dla całego zamierzenia budowlanego?
Kto i na jakiej podstawie kwalifikuje inwestycję jako istotną dla miasta Krakowa?**

Ad.5.

Wycofanie przez Inwestora wniosku o wydanie decyzji pozwolenia na budowę nastąpiło tylko i wyłącznie na skutek interwencji Stron postępowania przy całkowicie biernej postawie WAIU UMK.

PINB niezgodnie z obowiązującym prawem nie podjął czynności sprawdzających, dlatego też mieszkańcy tego rejonu skierowali skargę na bezczynność (w załączeniu), która jest przedmiotem badania przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

W skardze znajduje się szczegółowy opis faktów z przywołaniem przepisów prawa.

W sytuacji, w której WAIU UMK nie podjął czynności sprawdzających materiału dowodowego dostarczonego przez Inwestora przez 75 dni, odpowiedzi wymaga pytanie :

Na jakiej podstawie WAIU UMK wszczywał prowadzone postępowanie i jak to się stało, że nie zauważył istotnych braków, które zmuszone były formułować strony nie będące fachowcami w tej dziedzinie?

Ad.6.

Realizacja nowego ciepłociągu oraz likwidacja istniejącego jest wbrew jakiegokolwiek logice oraz sprzeczna z przepisami prawa. Prowadzona jest bez wymaganego pozwolenia na budowę, z naruszeniem MPZP i wbrew interesowi społecznemu, który polega na wykorzystaniu istniejącego ciepłociągu dla zamiany opalania paliwem stałym na ekologiczny w jak największej liczbie istniejących kamienic tym bardziej, że przebiega on 1,0 m od granicy.

Twierdzenie Pani v-ce Prezydent, że głębokość posadowienia ciepłociągu jest parametrem wskazującym na brak kolizji z MPZP jest tak absurdalne, że dyskredytuje osobę zajmującą się sprawami miasta w zakresie planowania przestrzennego.

W Rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z 02.03.1999 r. a dotyczących Warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie Rozdział 5 par. 140 ust. 2 pkt 2 ciepłociąg określony został jako infrastruktura techniczna nie związana z drogą. Dalej w tym samym paragrafie ust. 8 Ustawodawca stwierdza, że : „..... usytuowania infrastruktury w ulicy powinno uwzględniać planowaną docelową realizację ulicy Nowa infrastruktura podziemna nie powinna być usytuowana pod jezdnią istniejącą i docelową”.

W świetle w/w zapisu nowy ciepłociąg koliduje z obowiązującym Miejscowym Planem Zagospodarowania Zabłocia.

Tak więc wszystkie próby przesuwania projektowanej drogi poza pas drogowy wyznaczony w MPZP mają na celu usankcjonowanie samowoli budowlanej i zwolnienie WAIU UMK z odpowiedzialności za brak sprzeciwu w stosunku do zgłoszenia, które dotyczyło budowy nieistniejącego ciepłociągu, a nie przebudowy istniejącego.

Całkowitą nieprawdą i manipulacją jest stwierdzenie , że inwestorzy, którzy zwrócili się do MPEC uzyskali pozytywne warunki przyłączenia do miejskich sieci ciepłowniczych. MPEC zastosował wybieg wydając warunki, które nie są do zrealizowania, albowiem dotyczą przechodzenia przez istniejące budynki stanowiące prywatną własność Jeżeli właściciel działki nr 218/1 ma obiekcje do ciepłociągu, o którym wiedział w momencie zakupu nieruchomości, to w jaki sposób MPEC chce przekonać prywatnych właścicieli budynku (kilkunastu) do prowadzenia sieci c.o. przez ich piwnice, tym bardziej, że nie będzie z niej korzystał Dalej sieć prowadzi przez stację trafo (!)

I podobnie jak w całej sprawie argumentami decydującymi o przełożeniu sieci jest interes prywatnego inwestora, dla którego MPEC jest skłonny zrealizować inwestycję, a następnie jej kosztami obciążyć odbiorców ciepła, a więc mieszkańców.

Projekt budowy nowego ciepłociągu nie posiadał wymaganych uzgodnień, a Stron nie było bo WAIU UMK nikogo nie zawiadomił, mimo, że w tym okresie posiadał wiedzę o dużym zainteresowaniu osób będących stronami w postępowaniu o wydanie decyzji pozwolenia na budowę.

Zarówno ciepłociąg istniejący jak i budowany pojawiają się na Projekcie Zagospodarowania Terenu załączonym do wniosku o wydanie decyzji

pozwolenia na budowę, krótko mówiąc inwestycji kubaturowej i WAIU UMK mimo braku uzgodnień nie widzi w tym żadnego problemu.

W świetle przedstawionych faktów pytanie pozostaje aktualne, można je tylko nieco zmodyfikować :

Jakim interesem kieruje się miasto wydając pieniądze na likwidację funkcjonującego ciepłociągu i budowę nowego dla prywatnego inwestora? Dlaczego Pani v-ce Prezydent nie sprawdza faktów dotyczących warunków wydawanych przez MPEC dla istniejących kamienic i firmuje nieprawdę?

Ad.7.

Wyznaczony w MPZP pas drogowy jest całkowicie wystarczający do budowy drogi publicznej o prawidłowych parametrach, tj. 6 m jezdni + obustronne chodniki po 2 m.

Odcinek, który został wskazany w umowie pomiędzy ZIKiT-em a Inwestorem, to prywatna droga dojazdowa o zaniżonych parametrach i do tego przesunięta poza pas drogowy wyznaczony w MPZP na działkę nie stanowiącą własności Inwestora zabudowy mieszkaniowej.

Zawarta, co należy podkreślić umowa przedwstępna, ma na celu tylko i wyłącznie poszerzenie pasa terenu, którym Inwestor dysponuje poza pasem drogowym wyznaczonym w obowiązującym MPZP

Załączony do umowy projekt trudno nawet nazwać szkicem, nie powinien więc być podstawą zawarcia umowy, albowiem nie stanowi kompletnego projektu zagospodarowania terenu posiadającego wszystkie niezbędne dane wyjściowe i uzgodnienia

Bark jest więc odpowiedzi na zadane pytanie, które brzmi :

Dlaczego ZIKiT utrzymujący, że dokonywane na etapie postępowania o wydanie decyzji pozwolenia na budowę uzgodnienia były prawidłowe, zawiera 28.12.2010 r. umowę na budowę drogi publicznej poza pasem drogowym wyznaczonym w MPZP?

Czy wcześniej kierujący ZIKiT-em nie wiedzieli, że jest to droga publiczna i dlatego wydawali uzgodnienia z naruszeniem prawa?

Dodatkowo prosimy Panią v-ce Prezydent w świetle używanej argumentacji o podanie na jakiej działce zlokalizowany jest pas drogowy wyznaczony w MPZP i jaka jest jego szerokość?

Ad.8.

I znowu mamy do czynienia z manipulacją, dlatego po raz któryś z rzędu przypominamy, że pas drogowy wyznaczony w obowiązującym MPZP pozwala na realizację jezdni o szer. 6 m i obustronnym chodniku po 2 m.

Pas drogowy zlokalizowany został tylko i wyłącznie na działce 218/1.

Wszystkie próby zmiany pasa drogowego są kombinacją mającą na celu tylko i wyłącznie interes prywatnego Inwestora

Powód przesunięcia na sąsiednią nieruchomości został określony w punkcie 7.

W zadanym pytaniu nie chodzi o to co robi ZIKiT tylko **dlaczego?**

Jaki jest cel stosowania szczególnych zasad przygotowania i realizacji inwestycji drogowych w sytuacji, kiedy pas drogowy wyznaczony w obowiązującym MPZP jest wystarczający dla budowy drogi z prawdziwego zdarzenia? Dlaczego v-ce Prezydent miasta Krakowa

zezwała ZIKiT-owi na forsowanie nieprzelotowych ulic o zaniżonych parametrach stwarzających uciążliwości i zagrożenia dla mieszkańców Krakowa?

Ad.9.

Pas drogowy przewidziany w MPZP przebiega po działce nr 218/1 i to Inwestor zabudowy mieszkaniowej nie wniósł uwag do projektu planu, natomiast dzisiaj próbuje zmieniać jego przebieg przy pomocy decyzji ZRID w czym wydatnie pomagają Mu Pani v-ce Prezydent i ZIKiT.

Wyjaśnienie jest wymijające i nie daje odpowiedzi na zadane pytanie :

Dlaczego ZIKiT wbrew jednoznaczniemu interesowi społecznemu zaniża parametry techniczne projektowanego „sięgacza” (droga nieprzelotowa powodująca konieczność nawracania i przesuwania drogi poza pas drogowy wyznaczony w MPZP naruszając w ten sposób własność prywatną osób nie mających nic wspólnego z planowaną zabudową mieszkaniową?

W interesie mieszkańców leży budowa dróg o parametrach pozwalających na polepszenie systemu komunikacyjnego, a nie jego pogorszeniu.

Ad.10.

Odpowiedź na to pytanie stanowi powielanie nieprawdy o tym, że pas drogowy wyznaczony w MPZP nie zapewnia bezpiecznego użytkowania drogi przez właścicieli przylegających do niego nieruchomości.

Wyznaczony w MPZP dla drogi KDD pas drogowy o szer. 10 m (w opisie) a 12 m (na załączniku graficznym) pozwala na realizację komfortowej drogi o szer. 6 m i obustronnym chodniku po 2 – 3 m, obsługującymi wszystkie nieruchomości.

We wcześniejszej korespondencji ZIKiT posługiwał się argumentem, że ma prawo zrealizować ulomną ulicę z zawężoną jezdnią do 5 m i jednostronnym chodnikiem, tylko po stronie Inwestora zabudowy kubaturowej, albowiem wykonanie zjazdów na inną posesję nie wymaga budowy chodnika. Oznacza to, że decyzja ZRID z zawężoną jezdnią i przesuniętym pasem drogowym stosowana jest tylko i wyłącznie w interesie prywatnego inwestora z naruszeniem MPZP, który stanowi prawo miejscowe.

W sytuacji, w której MPZP zabezpiecza wystarczającą ilość terenu pod budowę komfortowej drogi powtarzamy pytanie :

Dlaczego dopuszcza się do naruszania ustaleń obowiązującego MPZP i przy pomocy decyzji ZRID stwarza się prywatnemu inwestorowi możliwości realizacji nierealnej inwestycji kosztem jego sąsiada?

Ad.11.

Na żadnym etapie przygotowania inwestycji Inwestor nie legitymował się dokumentami stwierdzającymi gotowość przyjęcia przez dysponenta sieci zarówno ścieków sanitarnych jak i wód opadowych z całego planowanego przedsięwzięcia.

Jak Pani v-ce Prezydent słusznie zauważyła, dysponentem sieci ogólnospławnej (?) jest w tym rejonie MPWiK, a to ZIKiT a nie MPWiK stwarzało pozory pozytywnego uzgodnienia projektu zagospodarowania i uzbrojenia terenu.

I nadal ZIKiT w zawartej umowie z Inwestorem zadawała się rysunkiem nie stanowiącym projektu zagospodarowania terenu bez potwierdzonych warunków zasilania całego przedsięwzięcia w media przez ich dystrybutorów, jak również odbioru ścieków i wód opadowych

Czy Pani v-ce Prezydent zna procedury odnośnie odprowadzenia wód opadowych jakie ZIKiT egzekwuje w stosunku do „zwykłych inwestorów” i dlaczego w przypadku ul. Dąbrowskiego – bocznej pozwala na ich ignorowanie? Czy Pani v-ce Prezydent zna Warunki techniczne jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, a jeżeli tak to dlaczego ignoruje je w zakresie odprowadzenia wód opadowych, bezpieczeństwa konstrukcji i p.poż., zapewnienia placów zabaw dla dzieci i przestrzeni dla osób niepełnosprawnych?

Czy mieszkańcy Krakowa skazani są na „zabetonowanie” każdego wolnego miejsca wbrew obowiązującemu prawu?

Ad.12.

Zaniżone parametry projektowanej drogi poza pasem drogowym wyznaczonym w MPZP powodują, że traci ona charakter drogi publicznej, której celem miało być odciążenie węzła Lwowska – Limanowskiego.

Zwiększenie ilości samochodów przy braku miejsc parkingowych oraz konieczności ich zawracania na 130 m ślepej drodze zwiększy dodatkowo obciążenie ul. Dąbrowskiego, a tym samym skrzyżowanie Lwowska – Limanowskiego.

Obowiązujący MPZP przewiduje pas drogowy o szer. min. 10 m, który jest wystarczający jak już wielokrotnie pisaliśmy, do budowy drogi z jezdnią o szerokości 6 m i obustronnych chodników po 2 m

Dlatego podciąganie wąskiej drogi nie znajdującej się w pasie drogowym pod obowiązujący MPZP jest zwykłym kłamstwem

W postaci przedstawionej w załączniku do umowy pomiędzy ZIKiT-em a Inwestorem nie może funkcjonować, ponieważ nie posiada placu manewrowego na jej zakończeniu o wymiarach 20 x 20 m dodatkowo wysuniętego o 10 m poza planowaną zabudowę.

Zadziwia stanowisko v-ce Prezydent Krakowa, która udowadnia, że budowa wąskich, nieprzejezdnych ulic leży w interesie mieszkańców Krakowa

Pani v-ce Prezydent nie odpowiada, dokąd prowadzi droga publiczna, ograniczając swoją odpowiedź do obsługi przyległych nieruchomości mimo, że MPZP wskazuje na jej przelotowy charakter

Wracamy więc do pytania :

Jak Pani v-ce Prezydent widzi funkcjonowanie nieprzejezdnej drogi o zaniżonych parametrach, obstawianej na całej długości parkującymi samochodami? Jak będzie wyglądało skrzyżowanie z ul. Dąbrowskiego oraz Lwowskiej z Limanowskiego w godzinach szczytu? I co się stanie jeżeli w tym czasie będzie konieczny dojazd karetki czy straży pożarnej?

W związku z tym, że w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia ze złą instytucją, które zamiast działać w interesie mieszkańców Krakowa w oparciu o obowiązujące prawo, dopuszczają do częściowej realizacji inwestycji mimo, że stanowi ona jedno przedsięwzięcie pozwalamy sobie dodatkowo dwa zasadnicze pytania:

- Czy Pani v-ce Prezydent gwarantuje, że w przypadku ponownego wystąpienia Inwestora z wnioskiem o wydanie decyzji pozwolenia na budowę podległy Jej WAIU UMK dokona sprawdzenia materiału dowodowego pod względem jego zgodności z obowiązującym prawem?
- Czy Pani v-ce Prezydent weźmie na siebie odpowiedzialność w przypadku preferowania inwestycji niezgodnej z obowiązującym prawem, za ewentualne podtopienia i zalania fekaliami okolicznych nieruchomości jak również niemożliwość dojazdu karetki do chorego czy straży pożarnej w przypadku pożaru?

Z poważaniem

[wylączenie jawności w zakresie danych osobowych, na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej, jawność wylączył Ryszard Marek Pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Ochrony Informacji Niejawnych]

Załączniki :

1. Pismo do PINB nr 4364 z 07.04.2011 r

Otrzymują :

- 1 Adresat
- 2 a/a

[wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych, na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej, jawność wyłączył Ryszard Marek Pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Ochrony Informacji Niejawnych]

OSOBIŚCIE

DZIENNIK PODAWCZY
Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego
w Krakowie - Powiat Grodzki

Kraków 06.04.2011

Wpłynęło dnia 07.04.2011

Nr 4364 Załącznik

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego

Powiat - Grodzki

ul. Wielicka 28a

30-552 Kraków

Dotyczy : samowoli budowlanej polegającej na budowie nowego ciepłociągu bez wymaganego pozwolenia na budowę w innej lokalizacji na terenie działek nr 218/1 i 544/10 obręb 13 jed. ewid. Podgórze, Kraków ul. Dąbrowskiego 10.

W nawiązaniu do skargi na bezczynność organu Nadzoru Budowlanego – Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego, przekazanej do tamt. Organu pismem Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 21.03.2011 r. znak WSW.1411.70.2011.APIO, skarżący wskazuje iż podstawę skargi stanowi art. 233 kodeksu postępowania administracyjnego, tj. stanowi żądanie wszczęcia z urzędu postępowania w oparciu o art. 48 i nast. ustawy Prawo budowlane, względnie art. 50 ust. 1 i nast. ustawy j.w. oraz zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi, zgodnie z art. 238 kodeksu postępowania administracyjnego.

W zawiadomieniu z dnia 3.02.2011 r. znak ROiKII.JPI-0550-365/10 o sposobie załatwienia skargi Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego nie wskazał, w wyniku

jej rozpatrzenia, dlatego skarga uznana została za bezzasadną, czyniąc to z naruszeniem art. 239 § 1 kpa.
Skarżący w związku z powyższym podnosi następujące okoliczności faktyczne i prawne w sprawie:

Skarżący skierował do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego wiele pism wskazujących na to, że na działce nr 218/1 prowadzona jest samowola budowlana polegająca na budowie nowego ciepłociągu w pasie drogowym wyznaczonym w obowiązującym Miejscowym Planie Zagospodarowania Przestrzennego obszaru Zabłocie.

W piśmie z dnia 12.01.2011 r. znak BK-01.0561-1014/10 skierowanym do mgr inż. Małgorzaty Boryczko Prezydent Miasta Krakowa zwraca uwagę na fakt, że w badanej sprawie mamy do czynienia z przełożeniem sieci ciepłowniczej wymagającym uzyskanie decyzji pozwolenia na budowę i że „W myśl regulacji prawnej zawartej w art. 84 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz.U. z 2006 r. nr 156, poz. 1118 ze zm.), do zadań organów nadzoru budowlanego należy kontrola przestrzegania i stosowania przepisów prawa budowlanego oraz kontrola działania organów administracji architektoniczno – budowlanej”.

Na spotkaniu w dniu 31.03.2011 r. u Pani Prezydent Elżbiety Koterby przy udziale dyrektora Wydziału Architektury i Urbanistyki UMK, Radnego Dzielnicy XIII pana Janusza Rybiałka oraz skarżącego, przedstawicieli organu administracji państwowej potwierdziły istnienie samowoli budowlanej, poddając równocześnie w wątpliwość możliwość egzekwowania prawa w stosunku do Inwestora forsującego inwestycję, która w tym terenie ze względu na niezgodność z obowiązującymi przepisami nie może zostać zrealizowana.

Brak prawidłowej reakcji Nadzoru Budowlanego i nie wstrzymanie robót budowlanych stwarza Inwestorowi przyjazny klimat do dalszych pokrętnych działań przy udziale zresztą ZIKIT, który tylko i wyłącznie w oparciu o stwierdzenie Inwestora zamiaru przygotowania inwestycji nie drogowej podpisuje umowę na realizację inwestycji drogowej w oparciu o decyzję ZRID określającą szczególne zasady przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych wbrew obowiązującemu Miejscowemu Planu Zagospodarowania Przestrzennego z wyznaczonymi pasami drogowymi.

Załącznik graficzny do umowy z dnia 28 grudnia 2010 r. wskazuje jednoznacznie na to, że mamy do czynienia z realizacją nie drogi publicznej, a dojazdu sięgaczem służącym tylko i wyłącznie enigmatycznej zabudowie mieszkaniowej z przesunięciem pasa drogowego na działkę sąsiednią i parametrach niezgodnych z obowiązującym MPZP.

Tak więc dopuszczenie przez PINB, wbrew podstawowym zasadom logiki oraz obowiązującemu prawu, że można realizować ciepłociąg jako urządzenie dopuszczalne a nie podstawowe w pasie drogowym wyznaczonym w obowiązującym MPZP, bez projektu budowlanego uzgodnionego z zarządcą drogi i decyzji pozwolenia na budowę, powoduje nie tylko rozprzestrzenianie się patologii jaką są samowole budowlane, ale pozwala na wykorzystywanie decyzji ZRID wbrew interesowi społecznemu.

W świetle zaprezentowanego wyżej stanu faktycznego oraz utrwalonego w orzecznictwie poglądu, zgodnie z którym: „Jeżeli „zgłoszenie” dotyczy inwestycji wymagającej pozwolenia na budowę, wbrew intencjom zgłaszającego, nie jest

"zgłoszeniem" w rozumieniu przepisu art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 z późn. zm.) i nie wywołuje skutków przewidzianych w przepisach Prawa budowlanego dla tej instytucji" (wyrok WSA w W-wie z dnia 18.06.2004 r., IV SA 162/03), a z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, organ nadzoru budowlanego pozostaje w bezczynności, pomimo, iż zobligowany jest, w myśl art. 81 ust. 1 pkt. 1a i pkt. 2 w zw. z art. 84 ust. 1 pkt. 1 oraz 84a ust. 1 pkt. 1 do nadzoru i kontroli nad przestrzeganiem przepisów prawa budowlanego, a w szczególności zgodności zagospodarowania terenu z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego (...) kontroli przestrzegania i stosowania przepisów prawa budowlanego, kontroli zgodności wykonywania robót budowlanych z przepisami prawa budowlanego oraz wydawania decyzji administracyjnych w sprawach określonych ustawą, w tym w oparciu o art. 48 ust. 1, 49b ust. 1 oraz 51 ustawy Prawo budowlane, zgodnie z art. 83 ust. 1 ww. ustawy.

Zgodnie z treścią art. 48 ust. 1 Prawa budowlanego „Właściwy organ nakazuje, z zastrzeżeniem ust. 2, w drodze decyzji, rozbiórkę obiektu budowlanego, lub jego części, będącego w budowie albo wybudowanego bez wymaganego pozwolenia na budowę.

W myśl z kolei ust. 2 ww. regulacji, „Jeżeli budowa, o której mowa w ust. 1:

- 1) jest zgodna z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a w szczególności:
 - a) ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo
 - b) ustaleniami ostatecznej decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, w przypadku braku obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- 2) nie narusza przepisów, w tym techniczno-budowlanych, w zakresie uniemożliwiającym doprowadzenie obiektu budowlanego lub jego części do stanu zgodnego z prawem
- właściwy organ wstrzymuje postanowieniem prowadzenie robót budowlanych”.

W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia zarówno z obiektem będącym w budowie bez wymaganego przepisami pozwolenia na budowę, jak również budowa jest niezgodna z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Jak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 15.11.2004 r., IV SA 1844/03, „Aby można było mówić, że zgłoszenie było skuteczne, musi być dokonane przed rozpoczęciem inwestycji, której dotyczy, a nadto musi dotyczyć inwestycji, której budowa wymaga tylko zgłoszenia a nie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. W przeciwnym wypadku takie zgłoszenie jest jedynie próbą obejścia prawa”, (...) „Dokonujący zgłoszenia w każdej konkretnej sprawie czyni to na własne ryzyko i odpowiedzialność, że planowana inwestycja nie wymaga pozwolenia na budowę. Jeżeli organ administracji nie zdąży go poinformować o konieczności uzyskania pozwolenia na budowę, przed rozpoczęciem robót budowlanych, to zgłaszający narusza przepis art. 28 Prawa budowlanego i musi liczyć się z konsekwencjami wynikającymi z art. 48 tej ustawy”.

Zatem zgłoszenie wykonania określonych robót budowlanych i brak sprzeciwu właściwego organu wyłącza, (o ile zgłoszone roboty budowlane nie wymagały

pozwolenia na budowę) co do zasady ustalenie, że roboty te były wykonywane w warunkach uzasadniających zastosowanie art. 48 ustawy Prawo Budowlane, chyba, że rzeczywistym zamiarem inwestora jest obejście przepisów o uzyskaniu pozwolenia na budowę (WSA w Białymstoku w wyroku z dnia 25.08.2010 r., II SA/Bk 311/10).

Podnieść w związku z powyższym należy, iż budowa przyłączy: elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych, ciepłych i telekomunikacyjnych, zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt. 20 w zw. z art. 30 ust. 1 i 3 Prawa budowlanego wymaga zasadniczo zgłoszenia właściwemu organowi, zaś do zgłoszenia należy dołączyć projekt zagospodarowania działki lub terenu, którego zgodność z przepisami, w szczególności obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podlegać winna badaniu w postępowaniu w sprawie zgłoszenia zamiaru wykonania określonych robót budowlanych, jego niezgodność bowiem w tym zakresie stanowi bowiem samodzielną podstawę do wydania decyzji sprzeciwu (art. 30 ust. 6 pkt. 2 Prawa budowlanego), w której organ administracji może dodatkowo, po myśli art. 30 ust. 7 nałożyć obowiązek uzyskania pozwolenia na budowę. Również i w takim wypadku, organ administracji architektoniczno-budowlanej zobligowany jest, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie do nałożenia, w drodze decyzji, obowiązku uzyskania pozwolenia na wykonanie określonego obiektu lub robót budowlanych objętych obowiązkiem zgłoszenia, jeżeli ich realizacja może naruszać ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Nawet zatem w sytuacji, gdy przebudowa przyłączy (a nie sieci) wymaga jedynie zgłoszenia, co nie ma miejsca w przedmiotowej sprawie, a zgłoszenie dotyczy inwestycji niezgodnej z zapisami obowiązującego planu miejscowego, organ administracji zobligowany jest do wniesienia sprzeciwu, a jeżeli tego nie zrobił, na organie Nadzoru budowlanego spoczywa obowiązek do przeprowadzenia z urzędu postępowania w oparciu o art. 48 i nast. Prawa budowlanego, i doprowadzenie inwestycji do stanu zgodnego z prawem.

Budowa natomiast nowej sieci ciepłej, a z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie wymaga każdorazowo uzyskania decyzji pozwolenia na budowę, której wydanie poprzedza badanie zgodności projektu zagospodarowania działki lub terenu z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Podkreślenia wymaga okoliczność, iż przedmiotowe zamierzenie nie dotyczyło przebudowy w rozumieniu art. 3 pkt. 7a ustawy prawo budowlane, przez którą należy rozumieć „wykonywanie robót budowlanych, w wyniku których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji (...)” lecz budowy nowego, nieistniejącego obiektu budowlanego, w nowym miejscu, co wyczerpuje zakres pojęcia „budowa” zdefiniowanego w art. 3 pkt. 6, przez które należy rozumieć m.in. wykonanie obiektu budowlanego w określonym miejscu. Okoliczność ta, tj. obowiązek uzyskania pozwolenia na budowę dla zamierzenia polegającego na budowie ciepłociągu, stanowi samodzielną podstawę do wydania przez organ administracji decyzji sprzeciwu w oparciu o art. 30 ust. 6 pkt. 1 ustawy Prawo budowlane, a jeżeli w trakcie postępowania zgłoszeniowego organ ten nie posiadał informacji o nowej lokalizacji sieci ciepłej, nie stanowiącej w takiej sytuacji przebudowy, zbadanie powyższej okoliczności należy do organu nadzoru

budowlanego w postępowaniu prowadzonym w oparciu o art. 48 i nast. Prawa budowlanego.

Powyższe naruszenie przepisów prawa budowlanego ma charakter istotny, a w takiej sytuacji, zgodnie z poglądem wyrażonym w orzecznictwie, „Organ nadzoru budowlanego może wstrzymać roboty budowlane wykonywane po skutecznym zgłoszeniu jeżeli tylko jest w stanie wykazać, że naruszenia przepisów prawa, których nie dostrzegł właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej w procedurze zgłoszeniowej, mają charakter "istotny" (NSA w Warszawie w wyroku z dnia 26.08.2009 r., II OSK 1304/08). Organ administracji architektoniczno-budowlanej w procedurze zgłoszeniowej nie dostrzegł, że przedmiotowa inwestycja nie stanowi przebudowy lecz budowę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, zaś jej nowy przebieg pozostaje w sprzeczności z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co stanowi (niezależnie od obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę na wykonywanie robót polegających na budowie obiektu budowlanego) podstawę do wniesienia decyzji sprzeciwu. Uprzedzając ewentualną linię obrony bezczynności Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego z powołaniem się na związanie organu nadzoru budowlanego dokonany (nieskutecznie) zgłoszeniem, przytoczyć należy za NSA w Warszawie tezę sformułowaną w postanowieniu z dnia 23.02.2010 r., II OW 27/09, zgodnie z którą „Powiatowy inspektor nadzoru budowlanego jest właściwy do likwidacji samowoli budowlanej polegającej na budowie obiektu budowlanego wbrew ustaleniom obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego również wówczas, gdy budowa taka nie musiała być poprzedzona uzyskaniem pozwolenia na budowę lub zgłoszeniem”. Tym bardziej organ Nadzoru budowlanego jest właściwy w sprawie likwidacji samowoli budowlanej, jeżeli inwestycja wymagała uzyskania pozwolenia na budowę, a została jedynie poddana procedurze zgłoszenia, wbrew ustaleniom obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wskazać należy jedynie dla przypomnienia, iż Postępowanie w sprawie samowoli budowlanej oraz jej legalizacji, niezależnie od trybu i przepisów, które ją regulują, toczy się przed właściwymi organami administracji z urzędu, a nie na wniosek (WSA w Gdańsku w wyroku z dnia 24.09.2008 r., II SA/Gd 258/08, NSA w W-wie w wyroku z dnia 12.09.2010 r., II OSK 1944/10).

W sytuacji gdyby natomiast Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Krakowie, nie podzielił niemal jednolitego poglądu orzecznictwa w sprawie trybu postępowania w oparciu o art. 48 i nast. Prawa budowlanego w sytuacji realizacji inwestycji w oparciu o nieskuteczne (nie wywołujące skutków prawnych jakie ustawa wiąże z dokonaniem zgłoszeniem i brakiem reakcji organu administracji architektoniczno-budowlanej pomimo obowiązku wniesienia decyzji sprzeciwu) zgłoszenie, dokonane z naruszeniem ustaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę, skarżący poddaje pod rozwagę tezę sformułowaną przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie, w który w wyroku z dnia 18.10.2007 r., II SA/Lu 622/07, stwierdził że: „Zaniechanie wniesienia sprzeciwu przez właściwy organ na skutek zgłoszenia budowy lub wykonywania robót budowlanych objętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia na budowę, z woli ustawodawcy, wyrażonej w przepisie art. 50 ust. 1 pkt 3 Prawa budowlanego powoduje konieczność zastosowania trybu przewidzianego w art. 50 i art. 51 ustawy.”

Powołany wyżej art. 50 ust. 1 pkt. 1 i 4 stanowi, iż w przypadkach innych niż określone w art. 48 ust. 1 lub w art. 49b ust. 1 właściwy organ wstrzymuje postanowieniem prowadzenie robót budowlanych wykonywanych bez wymaganego

pozwolenia na budowę albo zgłoszenia lub w sposób istotnie odbiegający od ustaleń i warunków określonych w pozwoleniu na budowę bądź w przepisach, a więc także w przepisach powszechnie obowiązującego aktu prawa miejscowego. Konsekwencją natomiast braku możliwości doprowadzenia inwestycji polegającej na budowie ciepłociągu do zgodności z ustaleniami planu miejscowego winno być podjęcie rozstrzygnięcia w oparciu o art. 51 ust. 1 pkt. 1 Prawa budowlanego, tj. wydanie decyzji o nakazie rozbiórki obiektu budowlanego.

Zastosowanie również trybu określonego w art. 50 i nast. ustawy prawo budowlane obciąża organ Nadzoru budowlanego i obliuguje go do działania z urzędu.

Reasumując, niniejsza skarga stanowi dla organu administracji publicznej - Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego, właściwego zgodnie z art. 236 kpa i powołanymi wyżej przepisami kompetencyjnymi zawartymi w ustawie Prawo budowlane, źródło informacji o ziszczeniu się okoliczności wskazanej w hipotezie normy prawa materialnego - art. 48 i nast. lub 50 i nast. ustawy Prawo budowlane, w oparciu o wskazany stan faktyczny, uzasadnienie prawne skargi i przedłożone dowody, umożliwiające wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie samowoli budowlanej i wydania nakazu rozbiórki, gdyż „warunkiem legalizacji samowoli jest zgodność konkretnej budowy z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z planem miejscowym, a w przypadku jego braku z „generalnym” porządkiem planistycznym, ukształtowanym wieloma ustawami szczególnymi” (tak WSA w Gdańsku w wyroku z dnia 09.09.2010 r., II SA/Gd 316/10), co w niniejszej sprawie nie zachodzi. W sytuacji, wniesienia skargi w trybie art. 233 kpa przez osobę niebędącą stroną w sprawie, organ administracji zobowiązany jest do działania z urzędu, na co zwrócił uwagę Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 11.10.2000 r., I SA 1352/99).

Z poważaniem

[wylączenie jawności w zakresie danych osobowych, na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej, jawność wylączył Ryszard Marek Pełnomoceńnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Ochrony Informacji Niejawnych]

Otrzymują :

1. Adresat.
2. a/a.

Adres korespondencyjny:

Kraków, 24.06.2011

[wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych; na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączył Ryszard Marek Pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Ochrony Informacji Niejawnych]

działający w imieniu mieszkańców rejonu ul. Dąbrowskiego oraz Traugutta, których interesy prawne są naruszane w prowadzonych postępowaniach
Data **2011-06-24** (2)

URZĄD MIASTA KRAKOWA
Kancelaria Magistratu
Plac Wszystkich Świętych 3-4

URZĄD MIASTA KRAKOWA

Pl. Wszystkich Świętych 3-4
31-004 Kraków

Radni Miasta Krakowa

Katarzyna Pabian

Krzysztof Durek

Dotyczy : odpowiedzi pani v-ce prezydent m. Krakowa Elżbiety Koterby na interpelację – pismo nr OR-03 0003 340 2011 z 17.05.2011 r

Szanowni Państwo.

W nawiązaniu do naszego pisma z 6.06.2011 r. wskazującego na to, że Pani v-ce Prezydent Miasta Krakowa nie tylko nie sprawdza prawidłowości prowadzonych przez WAIU UMK postępowań w sprawie realizacji inwestycji przy ul. Dąbrowskiego – bocznej ale bierze czynny udział w jej forsowaniu, pomimo niezgodności z obowiązującym MPZP oraz Warunkami Technicznymi jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, pozwałam sobie przesłać dodatkowe informacje potwierdzające słuszność naszych protestów

Jest rzeczą niedopuszczalną, aby osoba odpowiedzialna za przestrzeganie prawa przez WAIU UMK dopuszczała się manipulowania przepisami Prawa Budowlanego z korzyścią dla prywatnego inwestora, a wbrew interesowi społecznemu stwarzając zagrożenie dla zdrowia i mienia mieszkańców Krakowa.

W związku z tym, że zarówno Pani v-ce Prezydent Miasta Krakowa Elżbieta Koterba jak i dyrektor ZIKiT-u Pani mgr Joanna Niedziałkowska forsują wbrew ustaleniom MPZP zawężenie nieprzelotowej drogi publicznej (!) do 5 m, zrealizowanej niezgodnie z obowiązującymi przepisami dla zobrazowania problemu przedstawiamy symulację wykonaną na zdjęciu ul. Traugutta, której parametry wyglądają

następująco (od lewej strony) chodnik 2,32 m, pas zieleni 1,10 m, pas przy jezdni 0,75 m, jezdnia 6,11 m oraz chodnik 2,43 m co razem wynosi 12,71 m.

Gdyby forsowanie wbrew obowiązującemu prawu zabudowy wielorodzinnej przy ul. Dąbrowskiego - bocznej zakończyło się sukcesem to należy założyć, że również druga jej strona zostałaby zabudowana w podobny sposób.

I uprzedzamy odpowiedź pani v-ce prezydent, że w chwili obecnej nie toczą się postępowania w sprawie wydania decyzji pozwolenia na budowę. Po pierwsze przy udziale MPEC, ZIKiT-u i WAIU UMK tworzone są fakty dokonane w sprawie przełożenia sieci ciepłowniczej i budowy prywatnej nieprzelotowej drogi niezgodnie z MPZP, po drugie okolicznych mieszkańców nagabują przedstawiciele Inwestora w sprawie uzgodnienia nowej wersji projektu, która w przypadku nie zaskarżenia przez Stronę „przejdzie” w WAIU UMK.

Ulica Traugutta jest przelotowa z ruchem jednokierunkowym i możliwością jednostronnego parkowania samochodów.

Zawężenie jezdni nieprzelotowej drogi do 5 m oznacza, że obowiązywać tam będzie zakaz zatrzymywania nie mówiąc już o parkowaniu.

Zakładając, że Inwestorowi przy wydatnej pomocy organów administracji udało się przeforsować niezgodną z prawem inwestycję, to przy obustronnej zabudowie należałoby przyjąć ponad 100 mieszkań i ok. 2 000 m² usług, co oznacza wg programu obsługi parkingowej dla Miasta Krakowa opracowanej przez Wydział Gospodarki Komunalnej UMK 100 x 1,5 sam./mieszkanie i po 15 samochodów na 1 000 m² p.u. usług razem 180 samochodów.

Powstają więc pytania :

Czy Pani v-ce prezydent zna projekt opracowany przez Wydział Gospodarki Komunalnej UMK wyznaczający liczbę miejsc postojowych dla poszczególnych inwestycji, który ma zostać przedłożony pod obrady Rady Miasta Krakowa ?

Gdzie ma się pomieścić 180 samochodów, dla których pow. parkingowa, bez obsługi komunikacyjnej to 2.700 m², a pozostały teren Inwestora poza pasem drogowym wyznaczonym w MPZP, to zaledwie 1.560 m² ?

W nawiązaniu do powyższych pytań jaki jest cel stosowania minimalnych wymiarów jezdni jeżeli MPZP pozwala na budowę drogi publicznej z obustronnymi chodnikami, zielenią, miejscami postojowymi i ewentualnie ścieżką rowerową ?

Gdzie na załączonym do umowy pomiędzy ZIKiT-em a Inwestorem zabudowy mieszkaniowej w sprawie realizacji inwestycji drogowej znajduje się realizowany na zasadzie samowoli budowlanej nowy ciepłociąg i komu służy likwidacja istniejącego ?

Po trwającej od listopada 2010 roku korespondencji z Powiatowym Inspektorem Nadzoru Budowlanego, który uchylał się od zbadania okoliczności budowy nowego ciepłociągu bez wymaganego pozwolenia na budowę, dopiero 16 06 2011 r. na skutek interwencji Przewodniczącego Rady Miasta Krakowa Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Krakowie w zawiadomieniu Znak WSW. 7641 174 2011. APIO, uznał skargę w tej sprawie za zasadną stwierdzając, że „PINB w Krakowie – Powiat Grodzki, podtrzymując swoje stanowisko w zawiadomieniu z dnia 3 marca 2011 r. nie odniósł się do zarzutów podnoszonych przez Skarżącego odnośnie

naruszenia przepisów ustawy Prawo budowlane, poprzez przyjęcie przez organ architektoniczno – budowlany w/w robót na zgłoszenie”.

Pozwalamy sobie zwrócić uwagę na fakt, że Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Krakowie nie używa określenia przebudowa a przełożenie sieci ciepłowniczej, co wyczerpuje zakres pojęcia „budowa” zdefiniowanego w art. 3 pkt. 6, przez które należy rozumieć m. in. Wykonanie obiektu budowlanego w określonym miejscu Okoliczność ta, tj. obowiązek uzyskania pozwolenia na budowę dla zamierzenia polegającego na budowie ciepłociągu, stanowiła samodzielną podstawę do wydania przez organ administracji decyzji sprzeciwu w oparciu o art. 30 ust. 6 pkt. 1 ustawy Prawo budowlane, a jeżeli w trakcie postępowania zgłoszeniowego organ ten nie posiadał informacji o nowej lokalizacji sieci ciepłej, nie stanowiącej w takiej sytuacji przebudowy, zbadanie powyższej okoliczności należało do organu nadzoru budowlanego w postępowaniu prowadzonym w oparciu o art. 48 i nast. Prawa budowlanego.

Powyższe naruszenie przepisów prawa budowlanego ma charakter istotny, a w takiej sytuacji, zgodnie z poglądem wyrażonym w orzecznictwie, „Organ nadzoru budowlanego może wstrzymać roboty budowlane wykonywane po skutecznym zgłoszeniu, jeżeli tylko jest w stanie wykazać, że naruszenie przepisów prawa, których nie dostrzegł właściwy organ administracji architektoniczno – budowlanej, mają charakter istotny”.

I z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie.

Dlatego nasuwa się pytanie dlaczego, zarówno WAIU UMK jak i Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego – Powiat Grodzki postępuje się przez ponad 6 miesięcy określeniem wykonywanych robót niezgodnie z obowiązującym Prawem Budowlanym ?

Dlaczego mieszkańcy Krakowa nie mogą liczyć na działanie organów administracji, zgodnie z obowiązującym prawem dla ochrony uzasadnionego interesu społecznego ?

Zgodnie z ustawą z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych wraz z późniejszymi zmianami (art. 7 ust. 1) „Do dróg gminnych zalicza się drogi o znaczeniu lokalnym niezaliczone do innych kategorii, stanowiące uzupełniającą sieć dróg służących miejscowym potrzebom, z wyłączeniem dróg wewnętrznych”.

Wg art. 1 „drogą publiczną jest droga zaliczona na podstawie niniejszej ustawy do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy zgodnie z jej przeznaczeniem”.

Mamy więc do czynienia z sytuacją, w której droga publiczna mająca stanowić zgodnie z MPZP uzupełnienie sieci drogowej służącej miejscowym potrzebom, staje się tylko i wyłącznie dojazdem do prywatnej inwestycji, bez uwzględnienia potencjalnej możliwej zabudowy po obu jej stronach.

Aby droga wraz z uzbrojeniem podziemnym miała charakter publiczny musi zabezpieczać potrzeby zarówno obecnych jak i potencjalnych mieszkańców tego rejonu w zakresie komunikacji kołowej i pieszej, miejsc parkingowych, odprowadzenia ścieków oraz wód opadowych, co oznacza zaprojektowanie infrastruktury uwzględniającej również możliwość zabudowy dopuszczalnej MPZP na działce 218/2 i 218/3.

Zarówno Inwestor zabudowy na działce 218/1 jak i wspomagające Go urzędy sprowadzają projektowaną drogę do rangi „ślepej” drogi wewnętrznej mającej tylko i wyłącznie negatywny wpływ na jakość życia obecnych oraz przyszłych mieszkańców Krakowa.

W zaistniałej sytuacji stosowanie szczególnych zasad realizacji inwestycji drogowych jest niezgodne z obowiązującym prawem

Niezbędna staje się więc odpowiedź na następujące pytanie :

Kto decyduje o tym, że wewnętrzna „ślepa” droga o zaniżonych parametrach nie uwzględniająca zabudowy wynikającej z zapisów MPZP i stwarzająca zagrożenie dla obecnych i przyszłych mieszkańców jest drogą publiczną i będzie utrzymywana z pieniędzy podatników ?

Dokumentując zgłaszane dodatkowe uwagi i zastrzeżenia materiałem graficznym pozostajemy w nadziei, że w przedmiotowej sprawie, przy czynnej pomocy radnych miasta Krakowa skończy się traktowanie Stron postępowania jak zbędnego balastu i sprawą nadrzędną stanie się jakość i bezpieczeństwo życia mieszkańców Krakowa, które zapewniają obowiązujące przepisy

I wystarczy, żeby Pani v-ce Prezydent Miasta Krakowa Elżbieta Koterba oraz dyrektor ZIKiT-u Pani mgr Joanna Niedziałkowska działały zgodnie z obowiązującym prawem, a nie wspierały Inwestora, którego działalność z przestrzeganiem prawa nie ma nic wspólnego.

Z poważaniem

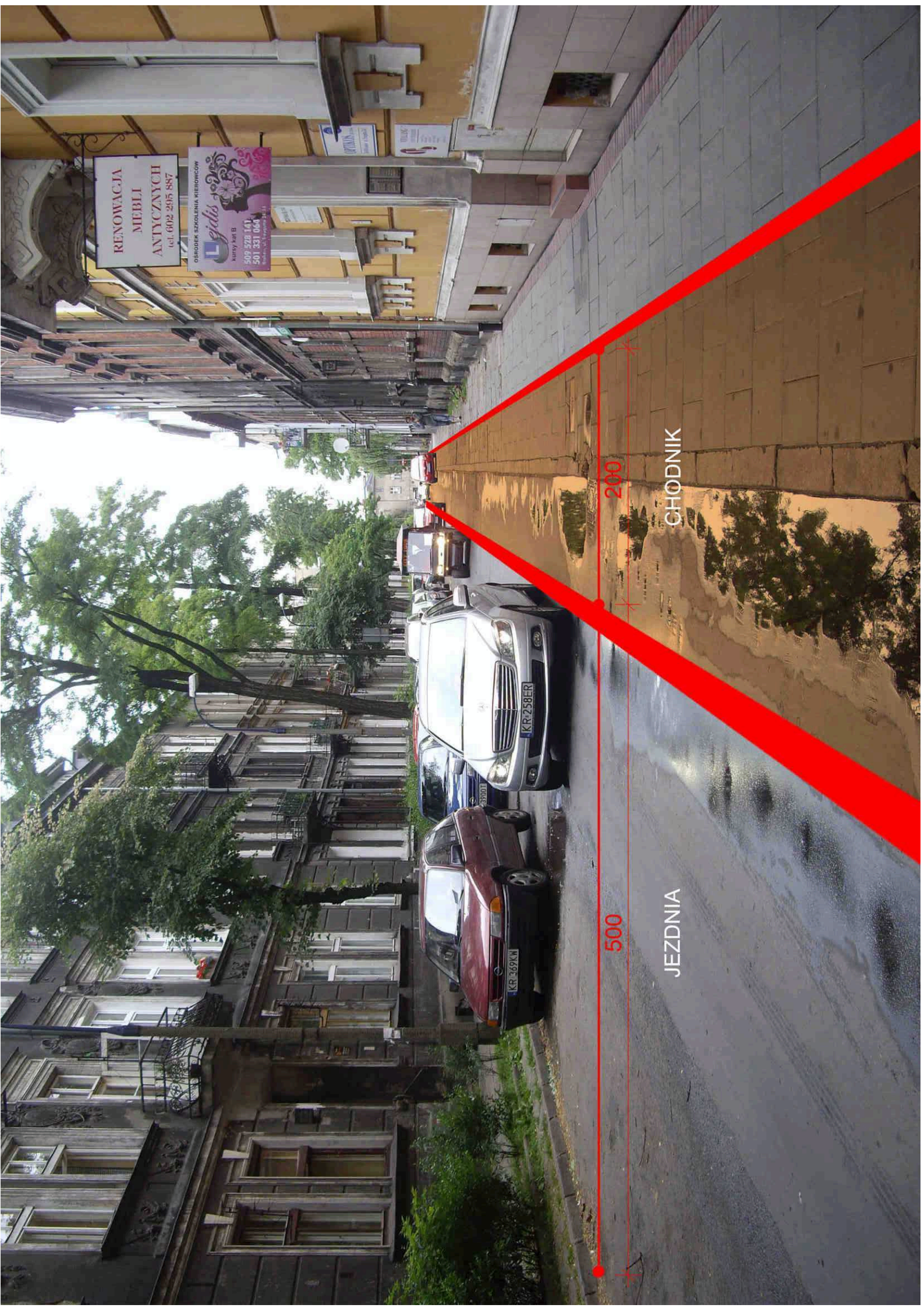
[Wylączenie jawności w zakresie danych osobowych; na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączył Ryszard Marek Pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Ochrony Informacji Niejawnych]

Załączniki :

- 1 Symulacja drogi o szer jezdni 5 m na przykładzie ul. Traugutta
- 2 Działka 218/1 z pasem drogowym wyznaczonym w MPZP i istniejącym ciepłociągiem
- 3 Zawiadomienie Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w Krakowie
Znak WSW 7641 174 2011 APIO z 16 06 2011 r

Otrzymują :

1. Adresat
2. a/a

RENOWACJA
MEBLI
ANTYCZNYCH
tel. 602 295 887

BIUROK SZKOLENIA KIEROWCÓW
Lejdis
Auty kart B
509 528 141
501 331 064
Wrocław, ul. Przemysłowa 21 J

200

CHODNIK

500

JEZDNIA

MAPA SYTUAC

do cechy projektowej

skala 1:500 sekcja 1123 C-4, 1173 A-2

miasto Kraków
jedn. ewid. Podgórze
obręb nr 13

rejon działki nr 218/1 przy ul. Dąbrowskiego

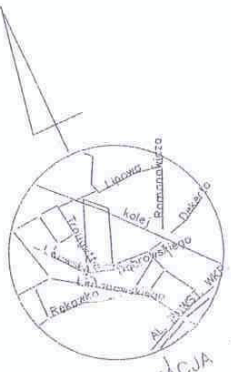
Treść mapy zgodna z terenem na lipiec 2007 r.

BIURO GEODEZYJNE JÓZEF MAKARSKI
30-812 Kraków, ul. Bieżanowska 8d
tel. (12) 658-55-69

JM

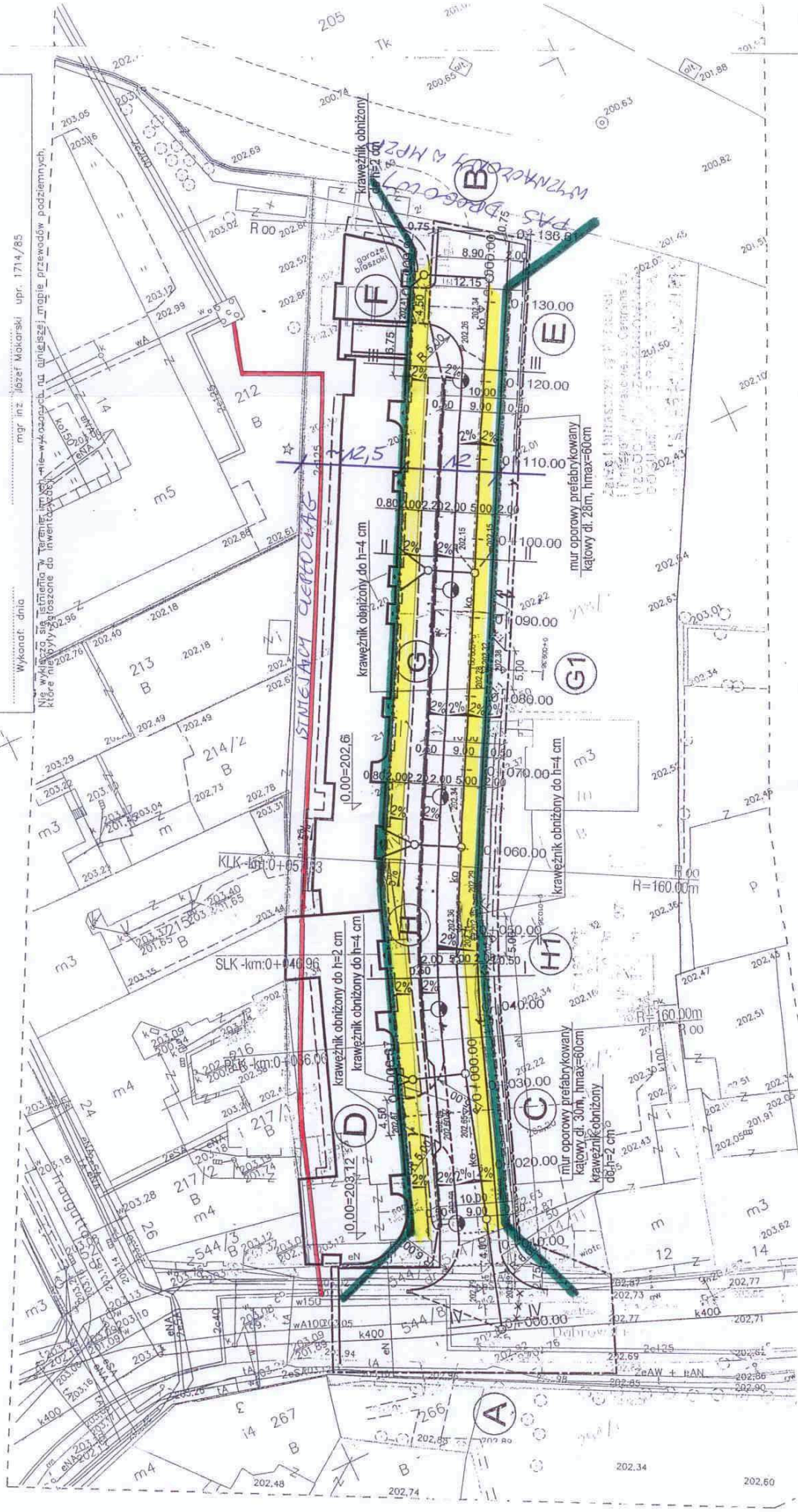
Wzrost dnia: mgr inż. Józef Makarski upr. 1714/85

Nie wykazuje się terenów w terenie, które nie są wyznaczane na cele, które nie są wyznaczane do inwentaryzacji

ORIENTACJA 1:20000

1123 C-4
1173 A-2

202.34

202.60

Kraków, dnia 2011-06-16

Znak: WSW.7641.174.2011.APIO

[wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych; na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączył Ryszard Marek Pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Ochrony Informacji Niejawnych]

Z A W I A D O M I E N I E

Na podstawie art 23 7 § 3 i 238 w związku z art. 229 pkt 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity : Dz. U z 2000 i Nr 98 poz.. 1071 z póź.. zmianami), Małopolski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Krakowie po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego zawiadamia, że

uznaje za zasadną

skargę *[wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych; na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączył Ryszard Marek Pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Ochrony Informacji Niejawnych]* z dnia 24 marca 2011r., na działanie Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Krakowie — Powiat Grodzki w sprawie dotyczącej przełożenia sieci ciepłowniczej na działkach przy ul. Dąbrowskiego w Krakowie, przesłaną za pismem Przewodniczącego Rady Miasta Krakowa, z dnia 18 kwietnia 2011 r. znak: BR.01-1510 15.2011 przekazującym pismo Komisji Rewizyjnej Rady Miasta Krakowa,

UZASADNIENIE

W dniu 21 kwietnia 2011r. na kancelarię tut. Inspektoratu wpłynęła za pismem Przewodniczącego Rady Miasta Krakowa, z dnia 18 kwietnia 2011 r. znak: BR.01.1510.15.2011 przekazującym pismo Komisji Rewizyjnej Rady Miasta Krakowa, skarga *[wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych; na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączył Ryszard Marek Pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Ochrony Informacji Niejawnych]*, z dnia

24 marca 2011 r., na działanie Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Krakowie - Powiat Grodzki, w sprawie dot. przełożenia sieci ciepłowniczej na działkach przy ul. Dąbrowskiego w Krakowie

W związku z powyższym Małopolski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Krakowie z dnia 28 kwietnia 2011 r., znak: WSW..7641.174.2011..APIO zwrócił się do PINB w Krakowie - Powiat Grodzki o przysłanie wszystkich akt przedmiotowej sprawy.. W dniu 18 maja 2011 r. do tut. Inspektoratu wpłynęło pismo z PINB datowane na dzień 12 maja 2011 r., wraz z załączonymi aktami znak: AU-01-4.ASZ.7354-1710/10, ROiK.II.JPI-0550-365/10, ROiK U JPI-7355-196/10 dotyczącymi przedmiotowej sprawy..

Z dokumentów tych wynika, że Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Krakowie - Powiat Grodzki w związku ze skargą *[wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych; na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączył Ryszard Marek Pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Ochrony Informacji Niejawnych]* z dnia 20 grudnia 2010 r. oraz pismami poprzedzającymi skargę, przekazaną przez Prezydenta Miasta Krakowa w dniu 14 stycznia 2011 r. w sprawie przełożenia sieci ciepłowniczej na działkach nr 218/1 i 544/10 obi 13 Podgórze, przez MPEC S..A w Krakowie, w dniu 24 listopada 2010 r. przeprowadził czynności inspekcyjno-kontrolne na działkach nr' 218/1 i 544/10 obręb 13 Kraków - Podgórze przy ul.. Dąbrowskiego w Krakowie Po przeprowadzonej kontroli, Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Krakowie - Powiat Grodzki pismem z dnia 3 lutego 2011r. znak: ROiK II JPI-0550-365/10 w trybie skargowym udzielił odpowiedzi *[wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych; na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączył Ryszard Marek Pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Ochrony Informacji Niejawnych]*, wskazując, iż na podstawie przeprowadzonych czynności kontrolnych ustalił że, na działce nr 218/1 prowadzone są roboty budowlane po uzyskaniu zaświadczenia z Wydziału Architektury i Urbanistyki Urzędu Miasta Krakowa wydanego przez Prezydenta Miasta Krakowa z dnia

25 sierpnia 2010r. znak: AU-01-4.ASZ.73593-673/10 o nie wniesieniu sprzeciwu w drodze decyzji do zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych polegających na przebudowie osiedlowej sieci ciepłej na ul., Dąbrowskiego w Krakowie, na działkach 218/1, 544/5, 544/10 W związku z powyższym Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Krakowie - Powiat Grodzki nie znalazł podstaw do wszczęcia i prowadzenia postępowania administracyjnego w trybie przepisów ustawy Prawo budowlane

Małopolski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego po zapoznaniu się z przekazanymi przez organ I instancji aktami postępowania skargowego stwierdza, że skarga Wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych; na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączył Ryszard Marek Pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Ochrony Informacji Niejawnych z dnia 24 marca 2011r. jest zasadna Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Krakowie - Powiat Grodzki, podtrzymując swoje stanowisko w zawiadomieniu z dnia 3 marca 2011r nie odniósł się do zarzutów podnoszonych przez Skarżącego odnośnie naruszenia przepisów ustawy Prawo budowlane, poprzez przyjęcie przez organ architektoniczno-budowlany w/w robót na zgłoszenie

Zatem kopią niniejszego pisma MWINB zwraca się do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Krakowie — Powiat Grodzki o zajęcie stanowiska w sprawie zarzutów Wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych; na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączył Ryszard Marek Pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Ochrony Informacji Niejawnych zawartych w skardze z dnia 16 lutego 2011r oraz o przesłanie do tut. Organu kopii odpowiedzi udzielonej Skarżącemu.

Z upoważnienia Małopolskiego
Wojewódzkiego Inspektora
Nadzoru Budowlanego w Krakowie

Grażyna Nowak
Naczelnik Wydziału ds. Skarg, Wnioseków
i Postępowań Egzekucyjnych w Administracji

Otrzymują:

1. Adresat
2. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Krakowie – Powiat Grodzki, ul. Wielicka 28A, 30-552 Kraków + zwrot akt znak: AU-01-4.ASZ.7354-1712/10, ROiK II.JPI-0550-365/10, ROiK II.JPI-7355-196/10
3. 2 x a/a